

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Published three times a week by the Ukrainian Labor News Ass'n.
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.
Subscription per year \$4.00
Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень:
у вівторок, четвер і суботу.

Видає Товариство "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік \$4.00
Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Непоміщені в газеті рукописи не повертаються, хіба що дописувач вказав на них, що бажає звороту своїх рукописів на випадок їх непоміщення та залучити поштову марку на її вартість.

НИНІ МІЖНАРОДНЕ СВЯТО ЖЕНЩИН-РОБІТНИЦЬ.

Жиемо ми в епоху організації суспільства після клас. Кожна клас, а навіть каста творить свою організацію. Для удосконалення своєї організаційної системи, кожна клас в своїй організації має свої організаційні секції.

Робітництво, або трудовий люд також організується. Мусить організуватися, якщо не хоче віддатися на вічну поталу іншій, організованій класі. В своїй організації працюючий люд також ділиться на секції: організації муштин-робітників, жіночій-робітниць, селян-робітників, молодіжні а навіть дітей. А всі ці організації мають один спільний центр.

Кожна з цих організацій має свій міжнародний день, в якому вона проводить агітацію за організуванням цих членів своєї класи, які стоять ще поза організацією.

Жінчини-робітниці якраз мають своїм днем — день 8. марта. В той день вони по цілм світі скликають свої мітинги, на котрих поспівають своїм сестрам трудівницям, яких безміло-сердно визискує пануюча клас, чому вони повинні належати до організації.

Вона то й справді — чому жінчина повинна належати до організації? Старі люди кажуть, що така річ, як боротьба, належить до муштин, а жінчини повинні лише доглядати хати, кухні й дітей.

Можже до старих часів можна було так говорити... Але придивившись до сучасного життя тепер! Загляньмо у фабрики, в заводи, в краєвські майстерні — хто там працює? Там мільони молодих і старих жіноч, дівчат-підростків, з жовтими обличчями, з признаками сухі на лиці працюють день в день. Зайдіть в такім невеличкім місті як Вінніпег до склепу "Гтона", а побачите там тисячі старих і молодих жіноч, що день-денно стоять на ногах і вдихають в себе тяжке повітря склепу. Я знаю людей, що в тім склепі не можуть бути довше як десять хвилин, бо їм робиться малоно. А ті жінчини працюють там цілими роками. Та це ще "рай" в порівнянні з іншим фабричним пеклом.

"Вона вже привика" — кажуть. До всего біда людини мусить привикати, але як тяжко відбавляється це на здоров'я жінчини.

Жінчина-робітниця в теперішнім суспільстві відіграє велику ролю. Вона поруч з своїм товаришем, братом, чоловіком, батьком бере активну участь в цілм індустріальнім будівництві, поруч з ним вона однаково визискувана, і поруч з ним вона повинна боротися за скінчення того капіталістичного гнету. Але як будувати, так і боротися можна тільки організовано.

Міжнародна організація жіноч-робітниць існує вже від 1907 року. А в 1910 році на міжнародній конференції жіноч-робітниць в Копенгазі ухвалено день 8. марта — зробити міжнароднім днем жіноч-робітниць.

Міжнародна організація жіноч-робітниць існує тепер при Третім Інтернаціоналі. Вона відірвалася від Другого Інтернаціоналу, бо він не показує признаків життя, ігнорує класову боротьбу і не звертає уваги на жіноч-робітницю. А Третій Інтернаціонал, на самім початку свого існування, на своїм першій конгресі сказав, що треба організувати жіноч-робітницю, треба вітягнути їх в класову боротьбу, бо "остаточна перемога світового пролетаріату і повне усунення капіталістичного ладу, може бути забезпечене тільки в умовах спільної боротьби робітників і робітниць". Диктатура пролетаріату може закріпитися і побити тільки при енергійній активній участі жіноч-робітниць.

А визволення жіноч-робітниць з лабет капіталізму може наступити тільки враз з визволенням всего працюючого людю. Тому жіноч-робітниці повинні організуватися для остаточної боротьби за своє визволення і за визволення своїх дітей.

Робітниця.

ОСТАННІ НОВИНИ.

ВІРА РІЖНА, А ФРОНТ ОДИН.

Каліф! Чи багато смертних людей на цій гіршій немогетанській землі знають, що то є Каліф?

А на ділі Каліф є великою, святою особою для могомілі-оного магометанського народу. Він для него є тим, чим для католиків є римський папа.

Кому такі святи потрібні? Певна річ: потрібні темній масі, потрібні цілому сонмищу попів, потрібні дітям, фабрикантам і всім, що живуть працюю темного будня. Самі багаті й попи фабрикують святих для того, щобби ті своїм святым авторитетом тримали маси в покорі, обіцюючи їм за ту покорність рай на тамтійм світі.

Якщо ви попросите виступити проти такого-святого отца, на вас посядуться прокляття, сичиння...

Пригадайте лише собі 1921 рік, коли радянська влада в Росії і на Україні протягнула руку по церкве золото для годуючих? Католики, Жиди, магометане, протестанти — хотіли йти хрестосним походом проти радянських республік. За золото! За владу над темнотою!

Папа, патріарх, рабін, каліф, біскуп — всі вони тримаються один другого, коли чують небезпеку.

СВЯТИЙ ОТЕЦЬ ДІСТАВ "ЛЕЙДОФ".

Після перевороту в Туреччині, після того, як турецькі війська прогнали з Малої Азії грецьку армію, слідами за нею вони прогнали й турецького султана Магомета VI, що довів країну до руїни. Але як говоу церкви магометанського народу лишини в Константинополі каліфа, Абдула Междіа Ефенді.

Видно, що Кемаль Паша і його парламент в Ангорі бояли-

ся зразу усувати дві голови. То-ж полишили для магометан папу, чи Каліфа-Ефенді.

Полишили — та ненадовго. В понеділок, 3. марта ангорський парламент ухвалив нагати з Константинополя каліфа і скасувати цілий каліфат. Ухвалив і ухвалу виконав. І остався 250 мільонний магометанський народ без голови, та ще й без святих.

Магометанський народ від нас далекий своїми звичаями і релігійними забобонами, тому — що там нас обходить якийсь каліф? А в дійсності той каліф — велика персона. Його усунення порівнюють з усуненням царя Миколи II, з усуненням кайзера і т. д.

Для нас буде більше зрозумілим, як ми порівняємо його з усуненням папи римського... Представмо собі, що ми просунули одного ранку, взяли газету й читаємо: Муссоліні усунув з Риму папу римського! Дав йому, як доглядача, одного босоногого монаха, на три дні хліба на дорогу і прогнав за ворота Риму. І нема більше ні папи, ні ватикану! Осталися католики без голови та ще й без святих!

А в Туреччині якраз так сталося: нема вже ні каліфа, ні каліфату! Нема й справа скінчена. Як тільки світанок заблестів на мінаретах святої Софії, бувший каліф Абдул Ефенді, в компанії лише двох жінок, дочки, сина і двох вірних євнухів опустив Константинопіль, направляючись на вигнання.

СВЯТИЙ ОТЕЦЬ І ЙОГО АНГОЛЯТКА.

Опустив Ефенді Константинопіль! З ним дві жінки і два вірних євнухи, доглядачі жінок.

Що-ж лишив за собою в Константинополі той святий отець?

Пустячина! Що можуть лишати за собою святи люди? Гріхів не лишать — бо вони святи, хіба яке лахміття...

Все що лишив за собою магометанський святий отець, то це лише шість величезних палат в Константинополі, а у них велику кількість своїх законних жінок і вісімсот наложниць. Лише вісімсот — і то всі! Шість гаремів лишив каліф! (Гарем — це колективне мешкання жінок турецьких багатіїв.)

Скандал! Гірший скандал, як в Злучених Державах з нафтою. Через одного святого блязю за один раз одводило по-верх 1.000 жіноч-Турчанок. Вони з розпущи за своїм коханням проголосили голодний страйк.

Однак безрадз нема чого. Не помирають. Вони згорі заявляють, що будуть страйкувати лише чотири дні, а там знова візьмуться за роботу. Питання тільки, чи буде що їсти? Бо при каліфові головною їх роботою було — їсти, купатися й чухати святою отцеві пати.

Все буде гаразд. Усуваючи каліфа, ангорський парламент не лишив без "уніманія" його жінок. Він сказав, щобби жінки перулися в Анатолію, там віддалися замуж за фермерів і робили корисну роботу.

Каліфа нема!..

Коли то вже прийде черга на папу римського? Та не всіх-же разом!.. А то видіє скандал!

АНГЛІЯ І РАДЯНСЬКІ РЕПУБЛИКИ.

Радянські Республіки хочуть від Англії позичку в сумі 150 мільонів фунтів стерлінгів. Дві частини цієї позички Радянські Республіки хочуть матеріалами: текстильними машинами, кораблями, гірничими знаряддями, лісовою машинерією, автомобілями, хемікалами і т. ин., а третю частину готівкою.

Дасть Англія, чи не дасть? Вб'южити не в нашій характері, але якщо взяти під увагу економічне положення в Англії, то треба сказати, що дасть. В Англії велике безробіття. Ні Лойд Джордж, ні Балдвін нічого не могли зареалізувати. Дійшло до того, що ухвалили будувати нові військові кораблі, щобби... ну, щобби зразу убити двох зайців, хоч для виду цілями в одного — в безробітних.

Мовляв, ми на Вашінгтонській конференції згодні на "розоруження", але ось бачите, у нас безробіття, треба дати робітникам роботу, і ми рішили будувати військові кораблі не для війни, але для безробітних.

Біда тільки в тім, що кораблі можна будувати лише в декількох портах, а безробіття є по цілій Англії.

Прем'єр МакДоналд рішив ратувати ситуацію зовсім в інший спосіб: визнати Радянський Союз, заключити з ним торговельні договори і постачати в Радянські Республіки різні матеріали, а від них діставати сировиці й збіжжя.

Орган Царті Праці "Дейли Гералд" стоїть за позичкою для Радянського Союзу. Він каже, що кілька добрих урожаїв зроблять Радянський Союз найбільш цвітучою країною в Європі. Нам буде потрібне збіжжя, а Радянським Республікам наші вироби. І це дасть роботу нашим безробітним.

Однак Радянським Республікам потрібна позичка. Поки Радянські Республіки не були визнані, доти не можна було говорити про позичку. Тепер чи перегорода усунена і британська індустрія може бути відроджена, лише "Дейли Гералд".

Отже тепер мусить бути зрозумілим, для чого Букарешто-ві, французьким імперіалістам і всім чорним крукам реакції потрібні видумані ними повстання селян на Україні.

БУДУТЬ ГОВОРТИ ПРО СХІДНІ ГРАНИЦІ.

Радянські Республіки будуть говорити на днях з Румунією про границю та про Бесарабію. Покищо з'їдуться у Відні і будуть говорити звичайною дипломатичною мовою. А якщо нічого не договорять, тоді роз'їдуться і певно почнуть говорити мовою гармат... В політій все так буває.

Авже-ж... Це вам, панове Букарештеску й Трасциаматеску, не повстання на Україні робити, але прийдесть прити.

Каже депеша, що з Румунами будуть говорити радянські дипломати Крестінський, Левіцький і інші, так будуть говорити, що ціла Європа буде слухати. А найбільше буде слухати Польща. Бо хто зна, чи не прийдесть після тої розмови польським панам утікати з "кресів" до ласу?

Всяко буває. Тепер такий світ, що як скажете польському панові "лснюха", то румунський боярчук обидиться. Дуже обидливий народ тепер зробишся. Сказано, союзники!..

Можже ви не знаєте, що то є союзники? Я вам зараз поясню. Проміром, Крестінський каже: "Ти пане Букарештеску й ти Трасциаматеску — забирайтеся з чужих земель".

А польський пан на уху Букарештеску: "Nie damy ziemi... nie damy ziemi... niech pan powie!"

А Букарештеску до него: — Пди сам говори!..

А припустім — Букарештеску сказав, що не дасть землі. А тоді, припустім, червоноармієць зайав йому в уху... Здається, також нічого в тім страшного. Еге-ж! В тім то й річ, що як вадриш Букарештеску, то пану Варшавському ридло спухне.

Це й значить — союзники. А короткі: як порушуватися границі Бесарабії, порушуватися границі й Галичини. А якщо пани не згодні на "порушення", то на "кресак" будуть кресати огонь з карабінів.

Це вам, панове Букарештеску й Трасциаматеску, не повстання на Україні!

"ВІТ-ПУЛ" БУДЕ ДОПЛАЧУВАТИ ФАРМЕРАМ.

Честер Еліот, управитель "віт-пулу" в Алберті, заявив, що в марті місяці буде розподілено між фермерами поверх 2.500.000 доларів. Це вийде щось около 10 центів на бусель.

Свого часу Фермер-Нетяга писав, що він належить до "віт-пулу" і той "віт-пул" витягає з него по 25 ц. на буселі. А тепер на доплатення фермерам прийшло два мільони п'ятсот тисяч доларів.

Сума грошей! Чи не так?

Якось раз в театрі я бачив жовніра. Таки живого жовніра, обвісив хрестами й медалями свої груди й частину плечей. Одну медалю вчепив навіть до поли... Не було вже місця. І розповідав людям різні війсьні "Joke's". Ось в роді таких, як громадянство жертвує на війну мільони грошей, різну одежу, харчі, святочні дарунки... Офіцери, генерали пють, балаються, а жовніри?... як би не "Salvation Army", то й колачіка не побачили би.

Він все оповідав "серіозно" і публіка сміялася. Бо на теж театр.

Знаєте що! — каже той жовнір. — Правительство Злучених Держав виписувало для вестеранів війни два мільони доларів допомоги. Так, два мільони доларів. Два мільони доларів на чотири мільони жовнірів. Кожний жовнір дістав 50 центів.

Коли я прочитав заяву управителя "віт-пулу" Алберті, що фермери дістануть 2.500.000 доларів, мені пригадася жовнір в театрі і допомога американського правительства жовнірам.

Почуємо, кілько з тих 2.500.000 доларів дістане Фермер-Нетяга.

А він, як щось дістане, то обовязково похвалиться.

Волинець.

ПРИХАПЦЕМ.

Дуже добре, коли людина цікавиться всім. Аж надто добре. А ще краще, коли людина може у всім тім, чим цікавиться, розбиратися як слід.

Я цікавився дуже багатьма... такими дечим розбираюся.

Приїхала, якось недавно (ага!.. даме на "економічно-просвітній конгрес") до Вінніпегу Кошицева капеля. Дехто, називає її "Український Національний Хор".

Пішов і я послухати, як вона співає. І скажу, що як для мене, то співає надзвичайно добре. Я замислювався її співом, хоч по телючому "браво" не вершав, як мій сусід по кріселі, який на співі розуміється стільки, як гуска в астрономії. Кажу це, бо знаю його, як свої старі черевичи.

А після концерту, хто тільки його запитав чи добре співає, він відповідав лише одно: "Аякже, честь і слава нам за це!"

Не відбираю я йому чести й слави, як не відбираю її Кошицеві і його капелі.

Мене тільки бере сумнів, чи дійсно Кошицева капеля служить національній справі, не говорячи вже про справу трудового українського громадянства, яке має їх досить й поза національними.

Я кажу, що ні! Вона не служить тепер навіть тому сию-новомому тризубови, який перед нею розп'яли на сцені панки від "економічно-просвітній конгресу".

Вона перше всего служить своему жодукові! — і це оправдане. Друге — вона служить паніорському інтрпренсьорові Рабінові — і це оправдане, бо в протинний разі осталося-б без чобіт. Але що вона служить національній справі — це ерунда.

До моїх рук попалося тільки одно число кийської газети "Більшовик" з 9. січня ц. р. А ще перед тим читав я, що в Київ, від большевицьким режимом, існує Державна Українська Мандрична Капеля ("Думка").

Навіть "Укр. Голос" писав, що вона краще співає, чим Кошицева капеля. Я вже навіть подумав, що Рипинді в голові завелася большевицькі мухи, що вона таке вивезла.

Аж ось читаю я в "Більшовику" дослівно таке: "У п'ятницю, 4-го січня Капеля "Думка" під керівництвом Нестора Голосовського повернулася в Київ з поїздом до Умані".

За чотири дні в Умані "Думка" дала п'ять концертів: для корпусу Котковського, для членів профспілок, оден публічний концерт, і два концерти для 8-го Округного З'їзду Рад Уманщини.

Після виступів "Думки" на з'їзді З'їзд Рад Уманщини ухвалив резолюцію: "Привітаючи на увагу велику ролю, яку відіграє "Думка" в справі розвитку нової Української Культури, З'їзд ухвалив необхідним дати її можливість стати в повній мірі мандричною капеллю і обслуговувати широку селянську та робітничу масу, з чим поручає Округному Виконавчому Комітетові звернутися до центра."

Одночасно З'їзд висловлює свою подяку "Думці" і поручає Окр. Ви-

А хто-ж то тепер є "жидівським наймитом"? Чи ті, що гуртуються при Укр. Роб. Домі, чи ті, що звуть себе "чистокровними" націоналістами?

Хто більше працює для української культури: чи той, що співає і плекає народну пісню в самій гущі українських мас, чи той, на конику якого ви привезли людей на свою "економічну" шопку?

А на питання одного з Кошицевих співаків — "за чиї гріхи ми караємося?" — я відповім:

За гріхи Петлюри, за гріхи тих, що підносять вам тризуби.

Подякуйте їм.

Співак.

З ЖИТТЯ В РАДЯНСЬКИХ РЕПУБЛІКАХ.

ВІДКРИТТЯ ВСЕУКР. СІЛЬ.-ГОСП. МУЗЕЮ.

Дня 20. січня ц. р. відбулося в Харкові відкриття Всеукраїнсько-господарського музею, який міститься на вул. Енгельса (бувш. Рождественській) в домі ч. 10. Музей має характер постійної стаціонарної установи з метою науково-дослідних робіт, а також для культурно-просвітної і агрономічної допомоги населенню. Покищо в музею відкрито такі відділи: по-леводства, буряків, спеціальних культур, овочів, городництва, захисту рослин, колективних господарств, насінництва і селекції, с.-г. інженерний відділ, лісовий відділ, відділ скотарства, с.-г. промисловості й інші. Експонати музею розміщені на трох поверхах будинку і дають величезний матеріал для вивчення народно-го господарства України та її природних багатств. При музею улаштовано спеціальну аудиторію і спеціально призначено особу для уділення пояснень відвідувачам.

Відкриття музею відбулося в Харкові відкриття Всеукраїнсько-господарського музею, який міститься на вул. Енгельса (бувш. Рождественській) в домі ч. 10. Музей має характер постійної стаціонарної установи з метою науково-дослідних робіт, а також для культурно-просвітної і агрономічної допомоги населенню. Покищо в музею відкрито такі відділи: по-леводства, буряків, спеціальних культур, овочів, городництва, захисту рослин, колективних господарств, насінництва і селекції, с.-г. інженерний відділ, лісовий відділ, відділ скотарства, с.-г. промисловості й інші. Експонати музею розміщені на трох поверхах будинку і дають величезний матеріал для вивчення народно-го господарства України та її природних багатств. При музею улаштовано спеціальну аудиторію і спеціально призначено особу для уділення пояснень відвідувачам.

Відкриття музею відбулося в Харкові відкриття Всеукраїнсько-господарського музею, який міститься на вул. Енгельса (бувш. Рождественській) в домі ч. 10. Музей має характер постійної стаціонарної установи з метою науково-дослідних робіт, а також для культурно-просвітної і агрономічної допомоги населенню. Покищо в музею відкрито такі відділи: по-леводства, буряків, спеціальних культур, овочів, городництва, захисту рослин, колективних господарств, насінництва і селекції, с.-г. інженерний відділ, лісовий відділ, відділ скотарства, с.-г. промисловості й інші. Експонати музею розміщені на трох поверхах будинку і дають величезний матеріал для вивчення народно-го господарства України та її природних багатств. При музею улаштовано спеціальну аудиторію і спеціально призначено особу для уділення пояснень відвідувачам.

Відкриття музею відбулося в Харкові відкриття Всеукраїнсько-господарського музею, який міститься на вул. Енгельса (бувш. Рождественській) в домі ч. 10. Музей має характер постійної стаціонарної установи з метою науково-дослідних робіт, а також для культурно-просвітної і агрономічної допомоги населенню. Покищо в музею відкрито такі відділи: по-леводства, буряків, спеціальних культур, овочів, городництва, захисту рослин, колективних господарств, насінництва і селекції, с.-г. інженерний відділ, лісовий відділ, відділ скотарства, с.-г. промисловості й інші. Експонати музею розміщені на трох поверхах будинку і дають величезний матеріал для вивчення народно-го господарства України та її природних багатств. При музею улаштовано спеціальну аудиторію і спеціально призначено особу для уділення пояснень відвідувачам.

Відкриття музею відбулося в Харкові відкриття Всеукраїнсько-господарського музею, який міститься на вул. Енгельса (бувш. Рождественській) в домі ч. 10. Музей має характер постійної стаціонарної установи з метою науково-дослідних робіт, а також для культурно-просвітної і агрономічної допомоги населенню. Покищо в музею відкрито такі відділи: по-леводства, буряків, спеціальних культур, овочів, городництва, захисту рослин, колективних господарств, насінництва і селекції, с.-г. інженерний відділ, лісовий відділ, відділ скотарства, с.-г. промисловості й інші. Експонати музею розміщені на трох поверхах будинку і дають величезний матеріал для вивчення народно-го господарства України та її природних багатств. При музею улаштовано спеціальну аудиторію і спеціально призначено особу для уділення пояснень відвідувачам.

Відкриття музею відбулося в Харкові відкриття Всеукраїнсько-господарського музею, який міститься на вул. Енгельса (бувш. Рождественській) в домі ч. 10. Музей має характер постійної стаціонарної установи з метою науково-дослідних робіт, а також для культурно-просвітної і агрономічної допомоги населенню. Покищо в музею відкрито такі відділи: по-леводства, буряків, спеціальних культур, овочів, городництва, захисту рослин, колективних господарств, насінництва і селекції, с.-г. інженерний відділ, лісовий відділ, відділ скотарства, с.-г. промисловості й інші. Експонати музею розміщені на трох поверхах будинку і дають величезний матеріал для вивчення народно-го господарства України та її природних багатств. При музею улаштовано спеціальну аудиторію і спеціально призначено особу для уділення пояснень відвідувачам.

Відкриття музею відбулося в Харкові відкриття Всеукраїнсько-господарського музею, який міститься на вул. Енгельса (бувш. Рождественській) в домі ч. 10. Музей має характер постійної стаціонарної установи з метою науково-дослідних робіт, а також для культурно-просвітної і агрономічної допомоги населенню. Покищо в музею відкрито такі відділи: по-леводства, буряків, спеціальних культур, овочів, городництва, захисту рослин, колективних господарств, насінництва і селекції, с.-г. інженерний відділ, лісовий відділ, відділ скотарства, с.-г. промисловості й інші. Експонати музею розміщені на трох поверхах будинку і дають величезний матеріал для вивчення народно-го господарства України та її природних багатств. При музею улаштовано спеціальну аудиторію і спеціально призначено особу для уділення пояснень відвідувачам.

Відкриття музею відбулося в Харкові відкриття Всеукраїнсько-господарського музею, який міститься на вул. Енгельса (бувш. Рождественській) в домі ч. 10. Музей має характер постійної стаціонарної установи з метою науково-дослідних робіт, а також для культурно-просвітної і агрономічної допомоги населенню. Покищо в музею відкрито такі відділи: по-леводства, буряків, спеціальних культур, овочів, городництва, захисту рослин, колективних господарств, насінництва і селекції, с.-г. інженерний відділ, лісовий відділ, відділ скотарства, с.-г. промисловості й інші. Експонати музею розміщені на трох поверхах будинку і дають величезний матеріал для вивчення народно-го господарства України та її природних багатств. При музею улаштовано спеціальну аудиторію і спеціально призначено особу для уділення пояснень відвідувачам.

Відкриття музею відбулося в Харкові відкриття Всеукраїнсько-